

Sygn. akt I S 119/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Wołczańska (spr.)
Sędziowie:	SA Joanna Kurpierz SA Elżbieta Karpeta

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wnioskodawczyni na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt III Ca 857/12 z wniosku C. O. z udziałem G. N. o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...)

p o s t a n o w i a:

- 1) stwierdzić, że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Okręgowym w K., sygn. akt III Ca 857/12, z wniosku C. O. z udziałem G. N. o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego począwszy od dnia 19 czerwca 2013r. nastąpiła przewlekłość postępowania;
- 2) przyznać wnioskodawczyni od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...) kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych;
- 3) oddalić żądanie zapłaty w pozostałym zakresie;
- 4) w pozostałej części odrzucić skargę.

Sygn. akt I S 119/13

UZASADNIENIE

Skarżąca C. O. wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt III Ca 857/12 z jej wniosku przy udziale G. N. o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego.

W uzasadnieniu skargi podała, że sprawa została wszczęta w dniu 13 grudnia 2011r. Wnioskodawczyni złożyła apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 lipca 2012r., sygn. akt I1 Ns 61/11, natomiast wyznaczony na 19 lutego 2013r. termin rozprawy apelacyjnej został odwołany, a nowy wyznaczono na 26 kwietnia 2013r., co oznacza, że musiała oczekiwać ponad dziewięć miesięcy od dnia wniesienia apelacji na wyznaczenie pierwszej rozprawy w Sądzie Okręgowym, na której miała ona zostać rozpoznana. Wskazała również, że od dnia wydania postanowienia co

do meritum, Sąd odwoławczy doręczał jej odpis tegoż orzeczenia przez dwa miesiące, pomimo terminowego złożenia przez nią stosownego wniosku. Wraz ze skargą wnioskodawczyni złożyła zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie 2. postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2013r., sygn. akt III Ca 857/12.

Skarżąca domagała się zasądzenia „zadośćuczynienia” w wysokości 4 000 złotych.

Prezes Sądu Okręgowego w (...) przystąpił do sprawy i wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje:

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2013r., sygn. akt III Ca 857/12, Sąd Okręgowy w K. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 lipca 2012r., sygn. akt I1 Ns 61/11 oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego. W dniu 7 maja 2013r. w Biurze Podawczym Sądu Okręgowego został złożony (jako załącznik) wniosek C. O. o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia i doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem (k. 156 – 157, 159). Zarządzeniem z dnia 4 lipca 2013r. nakazano doręczenie wnioskodawczyni odpisu opisanego wyżej postanowienia wraz z uzasadnieniem (k. 184). Przesyłkę tę skarżąca otrzymała w dniu 26 lipca 2013r. (k. – 191). W dniu 2 sierpnia 2013r. wnioskodawczyni złożyła w Biurze Podawczym Sądu Okręgowego zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2. postanowienia tego Sądu z dnia 26 kwietnia 2013r. (k. – 194) Zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2013r. wezwano załącą do usunięcia braków fiskalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w wysokości 30 złotych (k. – 208), które doręczono jej w dniu 24 sierpnia 2013r. (k. – 213). W dniu 30 sierpnia 2013r. wnioskodawczyni zrealizowała swój obowiązek procesowy, opłacając zażalenie opłatę 30 złotych (k. – 217).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż dokonane powyżej ustalenia obejmowały okres po wydaniu przez Sąd Okręgowy postanowienia z dnia 26 kwietnia 2013r., pomimo iż skarżąca domagała się stwierdzenia przewlekłości całego prowadzonego przed tym Sądem postępowania apelacyjnego o sygn. akt III Ca 857/12 (toczącego się od 16 października 2012r., k. – 127).

Podkreślić w tym kontekście trzeba, że podmiotem legitymowanym do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania cywilnego jest strona, interwenient uboczny i uczestnik postępowania (art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki [Dz. U. z 2004r., Nr 179, poz. 1843 z późniejszymi zmianami]). Skargę o stwierdzenie, że nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie (art. 5 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy). Celem skargi nie jest bowiem stwierdzenie przewlekłości, która zaistniała w zakończonym już postępowaniu.

Analiza akt sprawy prowadzonej przez Sąd Okręgowy w K., której stwierdzenia przewlekłości domaga się skarżąca, wskazuje iż sprawa ta została prawomocnie zakończona wraz z wydaniem przez ten Sąd rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1. postanowienia z dnia 26 kwietnia 2013r., wtedy bowiem rozstrzygnięto ostatecznie o wniosku C. O..

W tej sytuacji, wobec prawomocnego zakończenia postępowania, wniesioną przez nią skargę obejmującą okres od 16 października 2012r. do 26 kwietnia 2013r. uznać należy za niedopuszczalną. Celem skargi nie jest bowiem stwierdzenie przewlekłości, jaka wystąpiła w zakończonym już postępowaniu sądowym, lecz spowodowanie podjęcia przez sąd, przed którym postępowanie w sprawie jeszcze się toczy i jest dotknięte przewlekłością, działań zapobiegających dalszej przewlekłości postępowania. Oznacza to, że może ona być wniesiona jedynie w czasie toczącego się postępowania sądowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2006r., III CSP 1/06, Lex nr 347333).

Skarga taka podlega odrzuceniu na zasadzie art. 8 ust. 2 wyżej wskazanej ustawy w zw. z art. 370 kpc i art. 391 § 1 kpc oraz 397 § 2 kpc, co też Sąd Apelacyjny uczynił, orzekając jak w punkcie 4) sentencji.

Postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2013r. nie uprawomocniło się co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego (punkt 2.), które skarżąca zaskarżyła zażaleniem, o którym mowa w art. 394⁽²⁾ § 1 kpc. W tym zatem zakresie skarga o stwierdzenie przewlekłości podlegała merytorycznemu rozpoznaniu, a poczynione powyżej ustalenia dają podstawę do jej częściowego uwzględnienia.

Zgodnie z art. 2 wskazanej wyżej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo też dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej, lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla oceny, czy doszło do przewlekłości postępowania znaczenie ma nie tylko czas trwania postępowania ale przede wszystkim terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia.

Nie ulega wątpliwości, że zainicjowane przez wnioskodawczynię w dniu 7 maja 2013r. postępowanie zażaleniowe do momentu złożenia przez nią skargi o stwierdzenie przewlekłości (19 sierpnia 2013r.) trwa ponad trzy miesiące, a sprawa do dzisiaj nie została rozstrzygnięta.

Zaskarżone przez wnioskodawczynię postanowienie wydane zostało w dniu 26 kwietnia 2013r., a odpis tego postanowienia wraz z uzasadnieniem został jej doręczony w dniu 26 lipca 2013r., tj. po upływie niemal dwóch miesięcy od dnia złożenia przez nią wniosku w tym względzie (7 maja 2013r.), co było spowodowane tym, iż zarządzenie o doręczeniu skarżącej postanowienia z uzasadnieniem nie zostało wydane bezzwłocznie lecz dopiero w dniu 4 lipca 2013r. Zauważyć zaś trzeba, że złożony w dniu 6 maja 2013r. tożsamy wniosek pełnomocnika uczestnika G. N. (k. – 155) uwzględniony został ponad miesiąc wcześniej, skoro przesyłkę zawierającą odpis postanowienia z uzasadnieniem wysłano mu w dniu 11 czerwca 2013r. (k. – 186). Nie znajduje więc żadnego usprawiedliwienia fakt, iż decyzja o doręczeniu tej przesyłki skarżącej zapadła dopiero w dniu 4 lipca 2013r. (k. – 184).

Wprawdzie po wniesieniu przez wnioskodawczynię w dniu 2 sierpnia 2013r. zażalenia na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy i terminowy nadał bieg temu środkowi odwoławczemu (sprawdził braki formalne, wezwał do usunięcia braków fiskalnych, sprawdził czy wezwana opłatę uiściła), jednakże od dnia 30 sierpnia 2013r., kiedy to skarżąca uiściła należną opłatę, Sąd ten nie podjął żadnej czynności zmierzającej do rozpoznania zażalenia.

Reasumując, stwierdzić należało, że w toczącym się przed Sądem Okręgowym w K., pod sygn. akt III Ca 857/12 postępowaniu zażaleniowym począwszy od dnia 19 czerwca 2013r. nastąpiła przewlekłość postępowania (art. 12 ust. 2 – 4 wyżej wymienionej ustawy z dnia 17 czerwca 2004r.) i trwa ona nadal, gdyż w dalszym ciągu Sąd nie rozpoznał zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Taka nieuzasadniona bezczynność Sądu nie znajduje żadnego usprawiedliwienia i musi zostać uznana za przejaw przewlekłości w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki, co musiało skutkować stwierdzeniem przewlekłości postępowania na podstawie art. 12 ust. 2 tejże ustawy.

Wobec stwierdzonej przewlekłości uznać należy, że zaistniały także okoliczności określone w art. 12 ust. 4 ustawy o skardze, uzasadniające przyznanie z tego tytułu od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...) na rzecz skarżącej sumy pieniężnej w kwocie 2 000 złotych. Określając wysokość rekompensaty Sąd Apelacyjny miał na względzie rodzaj sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, czas trwania przewlekłości, dolegliwość dla skarżącej spowodowaną przewlekłością postępowania.

Dalej idące żądanie skarżącej jako nieuzasadnione zostało oddalone (art. 12 ust.1 wyżej wymienionej ustawy).